

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudcem JUDr. Petrem Hlušítkem, Ph.D. ve věci

žalobce: **Q. V. B.**
státní příslušnost Vietnamská socialistická republika
hlášený pobyt ZZC Vyšní Lhoty, Vyšní Lhoty 234, 739 51 Vyšní
Lhoty

proti
žalovanému: **Ministerstvo vnitra ČR**
Poštovní schránka 21/OAM, 170 34 Praha 7

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 29. 1. 2024, č. j. OAM-1552/BA-BA07-
HA15-2023, ve věci mezinárodní ochrany,

takto:

- I. Žaloba **se zamítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Vymezení věci

1. Žalobce se domáhal žalobou ze dne 27. 2. 2024 přezkoumání shora uvedeného rozhodnutí žalovaného, kterým bylo rozhodnuto tak, že se žalobci mezinárodní ochrana dle ustanovení § 12, § 13, § 14, § 14a a § 14b zákona č. 325/1999 Sb., o azylu (dále jen „zákon o azylu“) neuděluje.
2. Podle žalobce byla v řízení o udělení mezinárodní ochrany zkrácena jeho práva, žalovaný porušil zásadu materiální pravdy, nezjistil přesně a úplně skutkový stav a neprovedl řádně všechna potřebná šetření.
3. Podle žalobce žalovaný nesprávně vyhodnotil nutnost čerpání prostředků ochrany v zemi původu.
4. Podle žalobce by jeho návrat do země původu znamenal narušení rodinného života a měl by následky pro budoucnost dítěte (žalobce uvedl, že očekává rodinu s přítelkyní v ČR). Žalovaný by měl hodnotit okolnosti svědčící o existenci rodinného života páru, závažnost obtíží, kterým by čelila těhotná přítelkyně žalobce, kdyby byl vyhoštěn. Žalovaný se nezaměřil na otázku zájmu dítěte.
5. Je známo, že Vietnam má problémy s chudobou a pro žalobce to znamená, že není schopen získat práci k zajištění základních životních potřeb. Žalobce má dále za to, že splňuje podmínky minimálně pro udělení humanitárního azylu.
6. Žalovaný navrhl žalobu zamítnout. Odkázal na obsah napadeného rozhodnutí a zdůraznil, že žalobcem tvrzenou existenci rodinných vazeb v ČR nelze považovat za důvod pro udělení humanitárního důvodu, přičemž odkázal na judikaturu správních soudů. Žalovaný dále připomněl, že žalobci bylo dne 11. 11. 2023 uděleno správní vyhoštění, přičemž v rámci řízení o vyhoštění žalobce uvedl, že je svobodný a bezdětný, v ČR nikoho nemá, s nikým zde nesdílí domácnost a jako cizinec se nemusí v ČR starat o žádnou osobu. Tvrzení o přítelkyni, které žalobce uvedl v žádosti o udělení mezinárodní ochrany, kterou podal den po správním vyhoštění, pouze graduje s cílem další legalizace pobytu.

Zjištění z obsahu správních spisů

7. Ze správního spisu soud zjistil, že žalobce dne 12. 11. 2023 požádal o udělení mezinárodní ochrany, a to poté, co byl dne 11. 11. 2023 zajištěn za účelem správního vyhoštění, které mu bylo rovněž uděleno téhož dne, neboť byl dne 10. 11. 2023 kontrolován PČR, kdy bylo zjištěno, že nemá žádné oprávnění k pobytu v ČR. V rámci správních řízení uvedl při výsledku dne 10. 11. 2023, že jeho celá rodina je ve Vietnamu, v ČR nemá nikoho, měl zde českou přítelkyni, se kterou se již rozešel a nežije s ní ve společné domácnosti, nevlastní zde žádný majetek.
8. Při poskytnutí údajů k této žádosti dne 21. 11. 2023 žalobce uvedl, že o mezinárodní ochranu požádal, protože v ČR má českou přítelkyni, která je těhotná a hodlá realizovat pobyt za účelem sloučení rodiny. V pohovoru ke své žádosti dále uvedl údaje ke své přítelkyni a k místu pobytu v Praze, kde podle svých slov s přítelkyní již půl roku žije.
9. Ve správním spise jsou založeny informace o zemi původu, ohledně politické a bezpečnostní situace ve Vietnamu ze dne 14. 6. 2022.
10. Dne 29. 1. 2024 rozhodl žalovaný napadeným rozhodnutím. Uzavřel v něm, že v průběhu řízení bylo objasněno, že tvrzeným důvodem žádosti žalobce je snaha legalizovat si pobyt v ČR s ohledem na to, že zde má těhotnou přítelkyni a chce zde získat pobytové oprávnění za účelem sloučení rodiny. Žalovaný neshledal naplnění zákonných důvodů pro udělení

azyly, když žalobce neuvedl žádné konkrétní relevantní informace mimo svého tvrzeného důvodu k opuštění vlasti. Tvrzené obavy ze stran věřitele kvůli svým dluhům nelze vyhodnotit jako pronásledování pro uplatňování politických práv a svobod dle § 12 písm. a) zákona o azylu. Stejně tak nelze vyhodnotit jako pronásledování dle § 12 písm. b) zákona o azylu. Tvrzeným důvodem žádosti o mezinárodní ochranu je snaha o legalizaci pobytu. Zdůraznil, že rodinné vazby v ČR nejsou důvodem pro udělení azylu. V tomto smyslu má žalobce využít institutů zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců. Žalovaný neshledal ani důvod k udělení doplňkové ochrany, ani pro udělení azylu z humanitárních důvodů.

Posouzení věci krajským soudem

11. Krajský soud přezkoumal v mezích žalobních bodů [§ 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“)] napadené rozhodnutí, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného (§ 75 odst. 1 s. ř. s.) a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná. Ve věci soud rozhodl bez jednání v souladu s § 51 s. ř. s.
12. Krajský soud především dospěl k závěru, že žalovaný zjistil skutkový stav v potřebném rozsahu a obstaral si dostatek informací potřebných k vydání rozhodnutí. Shromážděné informace ohledně politické a bezpečnostní situace a stavu dodržování lidských práv ve Vietnamu soud považuje za zcela dostatečné a přiměřeně aktuální k datu vydání žalobou napadeného rozhodnutí. Z obsahu správního spisu vyplývá zcela jednoznačně, že žalobce se nikdy na státní orgány ve Vietnamu neobrátil, ačkoli nevyvstaly žádné okolnosti (nebyly ani nikým tvrzeny), že by mu v tomto cokoli bránilo. Zprávy o politické a bezpečnostní situaci ve Vietnamu považuje krajský soud za zcela dostačující a podložené. Krajský soud má za to, že žalovaný se zcela správně a podrobně vypořádal se situací v zemi původu žalobce při zohlednění žalobcem v průběhu řízení uvedených skutečností.
13. Krajský soud souhlasí s právním posouzením žádosti žalobce, tedy, že žalobcem uváděné skutečnosti nelze podřadit pod žádný z důvodů poskytnutí mezinárodní ochrany a s ohledem na zjištěný skutkový stav ani pro udělení mezinárodní ochrany formou doplňkové ochrany. V neprospěch žalobce lze přitom vyhodnotit okolnost, že o mezinárodní ochranu požádal až v návaznosti na zajištění žalobce poté, co bylo zjištěno, že je v ČR nelegálně. Za situace, kdy žalobce ani v řízení o udělení mezinárodní ochrany, ani v řízení soudním netvrdí žádné relevantní skutečnosti, které by mohly vést k závěru o naplnění podmínek pro poskytnutí jedné z forem mezinárodní ochrany, přičemž v průběhu správního řízení ani nenamítal nic proti podkladům rozhodnutí, nutno dospět k závěru, že napadené rozhodnutí je správné a zákonné.
14. Pokud žalobce zdůrazňoval svou rodinnou situaci je třeba přisvědčit žalovanému v tom, že existující rodinné vazby v ČR nezakládají důvod pro udělení mezinárodní ochrany v jakékoli formě. Žalovaný žalobce zcela správně odkázal na instituty zákona o pobytu cizinců.
15. Krajský soud nadto k uvedené otázce má za potřebné zdůraznit, že žalobcova tvrzení ohledně přítelkyně v ČR, která má být těhotná vyznívají v kontextu soudem zjištěných skutečností zcela nevěrohodně a účelově. Zejména soud totiž hodnotil skutečnost, že dne 10. 11. 2023 žalobce při svém zadržení policií uvedl bez dalšího, že v ČR nikoho nemá, měl zde sice přítelkyni, ale už se rozešli a nesdílí spolu společnou domácnost. Následně však, dne 21. 11. 2023, tedy o 10 dnů později již žalobce při podání žádosti o mezinárodní ochranu uvedl, že

zde má těhotnou přítelkyni (později ještě doplnil, že spolu již půl roku sdílí společnou domácnost). Je tedy zřejmé, že žalobce svá tvrzení o české přítelkyni uvedl pouze za účelem zajištění skutečností, které podle žalobce mohly mít vliv na řízení o udělení mezinárodní ochrany.

16. Závěrem má krajský soud za to, že se žalovaný v dostatečné míře zabýval také podmínkami pro udělení humanitárního azylu a doplňkové ochrany, přičemž správně uzavřel, že pro udělení těchto druhů ochrany podmínky u žalobce splněny nejsou.

Závěr a náklady řízení

17. Krajský soud tedy uzavírá, že žalobní námitky důvodnými neshledal, a proto žalobu jako nedůvodnou podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
18. O náhradě nákladů řízení mezi účastníky bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 s. ř. s., neboť žalobce v řízení úspěšný nebyl a žalovanému nad rámec jeho úřední činnosti žádné náklady nevznikly. Soud tedy výrokem II. tohoto rozsudku žádnému z účastníků právo na náhradu nákladů řízení nepřiznal.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku **lze** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od doručení tohoto rozhodnutí k Nejvyššímu správnímu soudu.

Ostrava 28. března 2024

JUDr. Petr Hlušík, Ph. D.
samosoudce